

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie



XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

**RACZ MNIE WYBAWIĆ, BOŻE; PANIE, POŚPIESZ MI
Z POMOCĄ, TYŚ WSPOMOŻYCIELEM MOIM I WYBAWCĄ,
NIE ZWLEKAJ, PANIE.**

**2.08.2020
Nr 31/49/2020**

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

PIERWSZE CZYTANIE

Pokarm dla biednych (Iz 55, 1-3)

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan: «Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę – na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze; niezawodne są łaski dla Dawida».

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Otwierasz rękę, karmisz nas do syta

Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy. Pan jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Otwierasz rękę, karmisz nas do syta

Oczy wszystkich zwracają się ku Tobie, a Ty ich karmisz we właściwym czasie. Ty otwierasz swą rękę i karmisz do syta wszystko, co żyje.

Otwierasz rękę, karmisz nas do syta

Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach. Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, wszystkich wzywających Go szczerze.

Otwierasz rękę, karmisz nas do syta

DRUGIE CZYTANIE

Żadne stworzenie nie odłączy nas od miłości Boga (Rz 8, 35. 37-39)

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? Ale we wszystkim tym odnosimy pełne

zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co jest wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Cudowne rozmnożenie chleba (Mt 14, 13-21)

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy Jezus usłyszał o śmierci Jana Chrzciciela, oddalił się stamtąd łodzią na pustkowie, osobno. Lecz tłumy

zwiedziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo. Gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych. A gdy nastał wieczór, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: «Miejsce to jest pustkowie i pora już późna. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności».

Lecz Jezus im odpowiedział: «Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść!» Odpowiedzieli Mu: «Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb». On rzekł: «Przynieście Mi je tutaj». Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wzięwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzął w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby, dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do syta, a z tego, co pozostało, zebrano dwanaście pełnych koszy ułomków. Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci.

Oto Słowo Pańskie.

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Drodzy bracia i siostry!

Dzisiaj chcemy zastanowić się nad cudem rozmnożenia chleba. Na początku opowiadania o tym fakcie przedstawionym przez św. Mateusza, Jezus otrzymał właśnie wiadomość o śmierci Jana Chrzciciela i na łodzi przeprowił się na drugą stronę jeziora w poszukiwaniu „miejsca pustynnego osobno”. Ale ludzie zwiedzieli się o tym i poprzedzili Go pieszo, tak że „gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych”. Takim był Jezus, zawsze współczujący, zawsze myślący o innych. Imponuje determinacja ludzi, którzy boją się pozostać samymi, jakby porzuconymi. Po śmierci charyzmatycznego proroka, Jana Chrzciciela, powierzają się Jezusowi, o którym sam Jan powiedział: „Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie”. Zatem tłum podąża za Nim wszędzie, aby Go słuchać i przynosić mu chorych. A widząc to Jezus się wzrusza. Jezus nie jest zimny, nie ma oziębłego serca. Jezus jest

zdolny do wzruszenia. Z jednej strony, czuje się związany z tym tłumem i nie chce, aby odszedł; z drugiej strony potrzebuje samotności, modlitwy z Ojcem. Wiele razy całą noc spędzał na modlitwie z Ojcem.

Zatem również tego dnia Nauczyciel poświęcił się ludziom. Jego współczucie nie jest mglistym uczuciem; okazuje natomiast całą siłę Jego woli, by być blisko nas i nas zbawić. Jezus nas bardzo miłuje i chce być blisko nas.

Gdy nadszedł wieczór, Jezus zatroszczył się, by nakarmić tych wszystkich zmęczonych i głodnych ludzi. Tak jak Bóg nakarmił manną lud pielgrzymujący na pustyni, tak i Jezus zatroszczył się o wszystkich, którzy za nim szli. Pragnął zaangażować w to swoich uczniów. W istocie mówi do nich: „Wy dajcie im jeść”. Udowodnił im, że kilka chlebów i ryb, jakie mieli, z mocą wiary i modlitwy, można podzielić między wszystkich tych ludzi. To cud, jakiego dokonuje. Ale jest to cud wiary, modlitwy, ze współczuciem i miłością. Brali chleby, łamali je, dawali, a ciągle starczało chleba, brali po raz kolejny i tak to czynili uczniowie. Zatem Jezus „połamawszy chleby dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom”. Pan zaspokaja potrzeby ludzi, ale pragnie uczynić każdego z nas konkretnie uczestnikami swojego współczucia.

Zastanówmy się teraz nad Jezusowym gestem błogosławieństwa: On „wziąwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzawszy w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby dał je uczniom”. Jak widać, są to te same znaki, jakich Jezus dokonał podczas Ostatniej Wieczerzy. Są to także takie same znaki, jakich dokonuje każdy kapłan sprawując Mszę Świętą. Wspólnota chrześcijańska stale się rodzi i odradza na nowo z tej komunii eucharystycznej. Przeżywanie komunii z Chrystusem jest zatem czymś całkowicie różnym od pozostawania biernym i wyobcowanym z codziennego życia, a wręcz przeciwnie – coraz bardziej wpisuje nas w relacje z mężczyznami i kobietami naszych czasów, aby im dać konkretny znak miłosierdzia i troski Chrystusa. Sprawowana przez nas Eucharystia karmiąc nas Chrystusem przemienia krok po kroku także nas w ciało Chrystusa i duchowy pokarm dla braci. Jezus chce dotrzeć do wszystkich, aby wszystkim zanieść miłość Boga. Dlatego czyni każdego wierzącego sługą miłosierdzia. Zatem Jezus widzi tłumy: odczuwa współczucie, rozmnaża chleby, i to samo czyni z Eucharystią. A my wierzący, gdy otrzymujemy ten chleb jesteśmy pobudzani przez Jezusa, by nieść tę posługę innym, z tym samym współczuciem jak Jezus. Taka jest ta droga.

Opowiadanie o rozmnożeniu chleba i ryb kończy się stwierdzeniem, że wszyscy się nasycili oraz zebraniem pozostałych ułomków. Kiedy Jezus z swoim współczuciem i miłością obdarza nas jakąś łaską, przebacza nam grzechy, bierze nas w ramiona, obdarza nas miłością, nigdy nie czyni tego w połowie. Daje nam wszystko, tak jak to miało miejsce tutaj – wszyscy zostali nasyceni. Jezus napełnia nasze serce, nasze życie swoją miłością, przebaczeniem, swoim współczuciem. Jezus pozwolił zatem swoim uczniom, by wypełnili Jego nakaz. W ten sposób poznali drogę, jaką należy przebyć: karmić lud i utrzymać go w jedności; to znaczy służyć życiu i komunii. Dlatego wzywajmy Pana, aby zawsze czynił swój Kościół zdolnym do tej świętej służby oraz aby każdy z nas mógł być narzędziem komunii w swojej rodzinie, w pracy, w parafii i w grupach do których należymy, widzialnym znakiem miłosierdzia Boga, który nie chce

pozostawić nikogo w samotności i potrzebie, aby nastąpiła komunika i pokój między ludźmi oraz komunika ludzi z Bogiem, bo ta komunika jest życiem dla wszystkich.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

2.08.2020 R

1. Kalendarz liturgiczny

Wtorek – Wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, kapłana

Czwartek – **Święto** Przemienienia Pańskiego

Sobota – Wspomnienie św. Dominika, kapłana

2. W tym tygodniu przypadają dni eucharystyczne: pierwszy czwartek i pierwszy piątek miesiąca.

- W I czwartek miesiąca dodatkowa spowiedź od godz. 17:00 – 18:00.
- W I piątek miesiąca dodatkowa spowiedź od godz. 16:00 – 18:00; z przerwą od godz. 16:45-17:15. W ten dzień dodatkowa Msza św. o godz. 16:30.
- W I piątek i w sobotę miesiąca księża odwiedzą swoich chorych. Zapisy dodatkowych chorych pragnących się wyspowiadać i przyjąć Komunię św. w kancelarii, zakrystii, telefonicznie lub przez pocztę elektroniczną.

3. Przypomnienie o **zmianach w czasie wakacji (miesiące lipiec i sierpień):**

- W niedziele **nie będzie** Mszy św. o godz. 14:15. Msza św. chrzcielna w wakacje o godz. 13:00.
- W dni powszednie Msze św. o godz. 7:00 i 18:00. Spowiedź święta w dni powszednie pół godziny przed Mszą św. rano i wieczorem.
- Kancelaria będzie czynna w poniedziałki i czwartki od godz. 9:00 – 10:00 oraz 16:00 – 17:30. Sprawy nagłe można załatwić w zakrystii po Mszy św. w dni powszednie lub umówić się z księdzem dyżurnym korzystając z telefonu dyżurnego.



**Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie**

adres: ul. W. Witosa 9,
30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl